

ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Στο Προσυνέδριο αναπτύχθηκαν απόψεις διαφόρων εισηγητών πάνω στο θέμα της Ανώτατης Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης. Η Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου προσπάθησε να δημιουργήσει μιά ομάδα από αυτούς τους ίδιους και με συνεργασία μεταξύ τους να βγει μιά ενιαία εισήγηση που να καλύπτει όλες τις προσωπικές θέσεις και απόψεις των μελών της. Τελικά, η εισήγηση μπόρεσε ν' αποκτήσει μιά ενότητα, παρέμειναν όμως σημεία στα οποία μέλη αυτής της ομάδας έχουν διάφορη άποψη, που θα εκτεθεί χωριστά, ώστε από το Συνέδριο να προκύψουν οι τελικές θέσεις που θα αποτελέσουν προτάσεις -μέσω του επιμελητηρίου- προς την Πολιτεία.

Η ομάδα εισηγητών αποτελέσθηκε από τις συναδέλφους Ρούλα Κανέλλη-Κανάκη, Εύα Μελά, Βασιλική Σίνα -Κουμπλή και τον Τάκη Παρλαβάντζα.

1. ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

α. Διαπιστώσεις:

Η κατάσταση στη Σχολή Καλών Τεχνών από άποψη διάρθρωσης, λειτουργίας, προγραμμάτων δεν είναι ακριβώς αυτή που ήταν πριν από ένα αιώνα. Κάποια πρόοδος έχει συντελεσθεί, κάποια αύξηση του αριθμού των εργαστηρίων, η προσθήκη των "φροντιστηρίων" για τις "εφαρμογές" όπως αποκαλούνται, κάποια μικρή αύξηση του αριθμού των σπουδαστών έχει γίνει.

Όμως αυτή έκανε οξύτερο το πρόβλημα του χώρου, η διδασκαλία παρέμεινε προσωποκεντρική, με αποτελέσματα δυσμενή στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του σπουδαστή-καλλιτέχνη, ενώ η όλη δομή συνέβαλε και συμβάλλει στη διαιώνιση μιάς σχέσης διαστρεβλωμένης λειτουργίας από άποψη κοινωνική του έργου τέχνης και στην εμπορευματοποίηση μέσω κλειστών κυκλωμάτων εμπορίας -γκαλερί και προκατασκευασμένων βεντετών μέσω ενός star-system.

Τα διδασκόμενα θεωρητικά μαθήματα παρέμειναν βασικά τα ίδια.

β. Κριτική:

Τα αποτελέσματα και οι συνέπειες αυτής της κατάστασης είναι άμεσα αντιληπτά.

Η κατάρτιση των νέων καλλιτεχνών είναι τέτοια που δεν τους δίνει τη δυνατότητα να επιβιώσουν, παρά μόνο αν ενταχθούν στο σύστημα, ενώ μεγάλα κενά και ελλείψεις υπάρχουν τόσο σε γνώσεις και εμπειρίες εργαστηριακές όσο και σε γνώσεις θεωρητικές, επίσης απαραίτητες για την ολοκλήρωση της προσωπικότητας του εικαστικού δημιουργού.

Η έλλειψη οποιασδήποτε κατοχύρωσης επαγγελματικής και ο διαχωρισμός των σπουδών σε δύο κατευθύνσεις με δύο διαφορετικά διπλώματα-καλλιτεχνικό και θεωρητικών σπουδών- χειροτερεύουν ακόμη τα πράγματα. Όμως, οι διαπιστώσεις αυτές και η κριτική δε θα είχαν νόημα αν δεν ήταν αφετηρία για προτάσεις που θα μπορούσαν να οργανωθούν σ'ένα σύστημα, που θα άλλαζε ριζικά τη δομή της εικαστικής καλλιτεχνικής παιδείας με τρόπο που να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες κοινωνικά, αισθητικά, επαγγελματικά.

Ακόμη, εκτός από την Α.Σ.Κ. Τεχνών ή τις περισσότερες από μία, να γίνουν προτάσεις για μια σωστή καλλιτεχνική Παιδεία σε Ανώτατες Σχολές που από τη φύση τους έχουν καλλιτεχνικό χαρακτήρα, όπως η Αρχιτεκτονική, η Ναυπηγική και ενδεχόμενα και άλλες.

Όμως, για να έχουμε αισθητική παιδεία σε μεγαλύτερο εύρος, πρέπει να υπάρξει αισθητική αγωγή σε όλες τις Ανώτατες Σχολές, υπό μορφή θεωρητικής ή εργαστηριακής διδασκαλίας ή και τις δύο μαζί.

Όσον αφορά την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, τη μία ή τις πολλές, για να γίνουν προτάσεις, θα πρέπει προηγουμένα να γίνει προσπάθεια να ορισθεί ο επιδιωκόμενος στόχος ή οι στόχοι.

2. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

α. Κατευθυντήριες αρχές - προϋποθέσεις.

Αν η Τέχνη μπορεί να ορισθεί σαν η αισθητική έκφραση του ανθρώπου σε δοσμένο χώρο και χρόνο (εποχές), τότε σκοποί της Εικαστικής παιδείας σε Ανώτατο επίπεδο θα μπορούσε να είναι η απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων του ατόμου και ο εφοδιασμός του σπουδαστή με τις απαραίτητες εργαστηριακές και θεωρητικές γνώσεις, ώστε να μπορέσει να εκφραστεί σε επίπεδο ατομικό και ταυτόχρονα σαν μέρος και φορέας του συλλογικού εγώ, πράγμα που θα είχε σα συνέπεια ^{το ανέβασμα} του επιπέδου των εικαστικών τεχνών στον τόπο μας. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, υπάρχουν ή πρέπει να υπάρχουν οι απαραίτητοι προϋποθέσεις: Ίσες δυνατότητες για όλους τους ταλαντούχους νέους. Δημιουργική και ορθολογιστική οργάνωση των σπουδών με συμμετοχή και των διδασκομένων σε κάποιο ποσοστό. Κατάλληλη και σύμφωνη με τις ανάγκες υλικοτεχνική υποδομή. Προσπάθεια να αποκτήσει το δίπλωμα της Α.Σ.Κ.Τ. και κάποιο άλλο αντίκρουσμα πέραν αυτού που έχει στην εκπαίδευση και μόνο. Να δημιουργηθούν συνθήκες τέτοιες που να μειώνουν στο έπακρο τον κίνδυνο της ετεροαπασχόλησης του εικαστικού καλλιτέχνη.

Να δημιουργηθούν οι όροι που χρειάζονται για την απορρόφηση της εικαστικής παραγωγής και διοχέτευσής της στο κοινό, στο οποίο τελικά απευθύνεται. Ακόμη, η παροχή υποτροφιών, υλικών, μοντέλων, χώρων εργασίας, οικονομικής ενίσχυσης. Θα μπορούσε να συμβάλλει αποφασιστικά στην επίτευξη των στόχων της εικαστικής παιδείας.

3. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ Α.Σ.Κ. ΤΕΧΝΩΝ

α. Πρόγραμμα σπουδών.

Είναι φανερό η έλλειψη κάποιου προγράμματος σπουδών στην ΑΣΚΤ, τουλάχιστον τέτοιου που να ανταποκρίνεται και να καλύπτει τις σημερινές ανάγκες.

Ένα προτεινόμενο πρόγραμμα σπουδών, πέρα από τις απόψεις των εισηγητών, που δεν έγινε δυνατό να ταυτισθούν, θα πάρει την τελική ή μιά οριστικότερα διαμορφωμένη μορφή από τη συζήτηση και τις απόψεις των Συνέδρων.

Το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να υπηρετεί το βασικό στόχο - σκοπό της Ανωτ. Καλλιτεχνικής Παιδείας, να συμβάλλει στην πραγματοποίησή του και να παίρνει υπ' όψη του και τις δυνατότητες κοινωνικής απορρόφησης των αποφοίτων της Α.Σ.Κ.Τ.

Οι σπουδές είναι εργαστηριακές και θεωρητικές. Αν θεωρηθεί σαν σωστή μιά σχέση 1/3 που σημαίνει ότι σε κάθε 1 ώρα θεωρητικής διδασκαλίας αντιστοιχούν 3 ώρες εργαστηριακές, τότε στο ημερήσιο οκτάωρο έχουμε 6 ώρες εργαστηριακής σπουδής και 2 ώρες θεωρητικής. Αν τώρα η διάρκεια των σπουδών θεωρηθεί ότι πρέπει να είναι της τάξης των 4, 5 ή 7 ετών, έχουμε μερικές χιλιάδες ώρες που μπορεί να κατανεμηθούν στα διδακτέα μαθήματα βάσει μιάς ορθολογιστικής αξιολόγησής τους.

Το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να βρίσκεται σε συνάρτηση με τη διάρκεια, τα χρόνια φοίτησης και τη διάταξη των μαθημάτων σ' ένα ενιαίο κύκλο ή σε δύο, βασικό και μεταπτυχιακό, με χορήγηση και διδακτορικού διπλώματος. Η επιτροπή βέβαια δε λειτουργεί με το σύστημα της πλειοψηφίας - μειοψηφίας. Πάντως, τρία μέλη τάχθηκαν υπέρ της άποψης της διάταξης των σπουδών σε δύο κύκλους και ένα μέλος υπέρ του ενιαίου κύκλου και της εξ' αρχής εξειδίκευσης. Η άποψη αυτή θα αναπτυχθεί χωριστά, όπως και άλλες σε άλλα σημεία.

Ο πρώτος κύκλος σπουδών ή βασικός θα διαρκεί 4 ή 5 χρόνια, δεν

υπάρχει σ' αυτό κατασταλαγμένη άποψη, θα είναι κοινός για όλους τους σπουδαστές, δηλ. όλοι θα περνούν από όλα τα εργαστήρια και θα κάνουν όλοι τα ίδια θεωρητικά κορμού και επιλογής, αυτά που θα επιλέξουν, που ο αριθμός τους όμως θα είναι ορισμένος, π.χ. 5 από τα 10. Το δίπλωμα θα είναι ενιαίο, εργαστηριακό και θεωρητικό και θα είναι δίπλωμα σπουδών εικαστικού καλλιτέχνη, χωρίς να προσδιορίζεται σαν γλύπτη - χαράκτη - ζωγράφου κλπ, κάτι δηλ. σαν γενικού Ιατρού, αν πάμε σ' ένα άλλο τομέα. Όλα τα εργαστήρια και όλα τα μαθήματα είναι ισότιμα, διατάσσονται μόνο με βάση τον υποχρεωτικό ή το προαιρετικό. Στο τέλος των σπουδών και αφού πάρει το δίπλωμά του, ο εικαστικός καλλιτέχνης, μπορεί να κάνει εξ' ίσου καλά ό,τι του αρέσει και ό,τι τον ενδιαφέρει περισσότερο ή ό,τι του ζητηθεί.

Αν όμως θέλει να εμβαθύνει σε κάτι από αυτά που σπούδασε και να ειδικευτεί σ' αυτό, π.χ. ζωγραφική ή ψηφιδωτό ή γλυπτική κλπ, τότε θα πρέπει να παρακολουθήσει το Β' κύκλο σπουδών που χαρακτηρίζονται σαν μεταπτυχιακές αφού προϋποθέτουν τον Α' κύκλο.

Η ειδίκευση μπορεί να είναι σχετική με όποιο από τα μαθήματα που διδάχθηκαν στον Α' κύκλο, εργαστηριακό ή θεωρητικό και η διάρκεια της μπορεί να είναι δύο ή τρία χρόνια. Στο τέλος, χορηγείται δίπλωμα μεταπτυχιακών σπουδών και σε μία πιά πάνω βαθμίδα, διδακτορικό δίπλωμα, που μπορεί να είναι πολύ χρήσιμο σε όσους ακολουθήσουν ακαδημαϊκή καριέρα.

Ας δούμε όμως τα μαθήματα στους δύο κύκλους σπουδών:

I. Εργαστηριακά μαθήματα - εργαστήρια Α' κύκλου σπουδών

1. Σχεδίου - τόνου
2. Χρώματος - σύνθεσης
3. Ζωγραφικής
4. Γλυπτικής
5. Χαρακτικής
6. Εργαστήρια Τεχνολογίας Υλικών (Ξυλοτεχνίας, Μεταλλοτεχνίας, Μαρμαροτεχνίας, Θεωρίας)
7. Εργαστήριο Φυσικής (ηλεκτρολογία - computers)
8. Συντήρησης
9. Φωτογραφίας και κινούμενου σχεδίου
10. Τέχνης βιβλίου και εικονογράφησης
11. Σκηνογραφίας και ενδυματολογίας
12. Βιομηχανικής Μορφολογίας

13. Νωπογραφίας (φρέσκο)
14. Ψηφιδωτού
15. Vitrail
16. Tapisserie
17. Κεραμικής
18. Αγιογραφίας
19. Διακόσμησης
20. Κοσμηματοτεχνίας
21. Χυτευτικής

Από τα εργαστήρια αυτά και ενδεχόμενα και από άλλα, πρέπει να περάσουν υποχρεωτικά όλοι οι σπουδαστές για ένα καθορισμένο διάστημα, εκτός, αν μερικά από αυτά θεωρηθούν σαν εργαστήρια "επιλογής".

II. Θεωρητικά μαθήματα α' κύκλου σπουδών (βασικού).

Η επιτροπή, η ομάδα, θεώρησε απαραίτητο για τη μόρφωση του εικαστικού καλλιτέχνη ένα κύκλο μαθημάτων θεωρητικών, υποχρεωτικών και μερικών κατόπιν επιλογής, άσχετα με το αν θα διδάξει ή όχι στην Εκπαίδευση. Ως προς το ποια και πόσα θα είναι υποχρεωτικά (κορμός) και ποια και πόσα επιλογής, υπάρχουν διάφορες απόψεις. Έτσι, θα προταθούν κάποια και το Συνέδριο θα αποφασίσει.

Σε μιά υπό "αίρεση" παρουσίασή τους είναι:

Υποχρεωτικά (κορμός)

1. Αισθητική
2. Εισαγωγή στη Φιλοσοφία
3. Ιστορία της Τέχνης
4. Καλλιτεχνική Ανατομική
5. Παιδαγωγική και ψυχολογία
6. Προοπτική, Ρυθμολογία, Αρχιτεκτονική
7. Ιστορία του Πολιτισμού
8. Μια ξένη Γλώσσα
9. Γυμναστική

Επιλογής

1. Λογοτεχνία
2. Μαθηματικά
3. Παραστατική Γεωμετρία
4. Κυβερνητική
5. Κοινωνιολογία

- 6 -

Σ'αυτά μπορεί να προστεθούν και άλλα. Από το σύνολο των "επιλογής" θα είναι υποχρεωτικό να διαλέξει ο σπουδαστής μερικά, που ο αριθμός τους θα είναι ορισμένος, π.χ. 5 στα 10 μαθήματα.

Β' Κύκλος Σπουδών - μεταπτυχιακός - εξειδίκευση

Ια. Εργαστηριακά μαθήματα - ειδικότητες - θεωρητικά

1. Ζωγραφική
2. Γλυπτική
3. Χαρακτική
4. Μνημειακή Τέχνη (Vitrail, Νωπογραφία, Ψηφιδωτό, Tapisserie)
5. Κεραμική
6. Σκηνογραφία - Ενδυματολογία
7. Συντήρηση
8. Διακόσμηση
9. Γραφικές τέχνες - Βιβλίο
10. Αντικείμενο θεωρητικό (οποιοδήποτε από τα μαθήματα που διδάσκονται)

Διδακτορική εργασία

Μετά το τέλος της εξειδίκευσης παίρνει ο καλλιτέχνης της ειδικότητας του ζωγράφου ή του maitre-verrier κ.ο.κ. δηλ. ένα είδος master μετά από σπουδές 2 ή 3 χρόνων. Στη συνέχεια μπορεί να κάνει ερευνητική εργασία στον τομέα της ειδίκευσής του και να την υποβάλλει στη Σχολή σαν διδακτορική διατριβή.

III. Προτιμήθηκε να αναπτυχθεί εδώ σαν άποψη, αυτή σύμφωνα με την οποία οι σπουδές κλιμακώνονται μ'αυτό τον τρόπο και διατάσσονται σε δύο κύκλους, βασικό και μεταπτυχιακό καθώς και doctorat.

Β. Έμπυχο υλικό

Διδάσκοντες.

Θα πρέπει να καθιερωθούν προδιαγραφές υψηλής στάθμης καλλιτεχνικής και θεωρητικής μόρφωσης, τουλάχιστον τα ίδια με των συναδέλφων που διδάσκουν στη Μέση βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Ο τρόπος εκλογής καθηγητών από τους ήδη καθηγητές δεν φαίνεται ικανοποιητικός, γιατί συμβάλλει στη διαίωνιση μιάς κατάστασης, αποκλείει άξιους καλλιτέχνες που κρίνονται με κριτήρια κάθε άλλο παρά αντικειμενικά από καλλιτέχνες - καθηγητές, συχνά με λιγότερα τυπικά προσόντα από τους κρινόμενους.

- 7 -

Στον τρόπο εκλογής Καθηγητών δεν κατέληξε η ομάδα σε μια συγκεκριμένη λύση, παρά το ότι έγιναν διάφορες προτάσεις.

Διδασκόμενοι

Δεν υπήρξε συμφωνία όλων, σχετικά με τα προσόντα των σπουδαστών της ΑΣΚΤ και ειδικά στην πρόταση να μπαίνουν σ' αυτή κάπως υψηλόβαθμοι απόφοιτοι Λυκείου. Σε μερικές χώρες, υπάρχει κατώτατος εισαγωγικός βαθμός που είναι πολύ υψηλός.

Η εισαγωγή θα πρέπει να γίνεται με εξετάσεις, να συνεκτιμώνται όμως και εργασίες προσωπικές εκτός Σχολής.

Διοικητικό Προσωπικό

Πρέπει να είναι επαρκές ποσοτικά (αριθμητικά) και ποιοτικά και στη σωστή σχέση με τον αριθμό του διδακτικού προσωπικού όλων των βαθμίδων και των σπουδαστών.

γ. Κτιριακές εγκαταστάσεις

Από άποψη κτιριακών εγκαταστάσεων η υπάρχουσα Σχολή δεν καλύπτει τις ανάγκες.

Πρέπει να χτιστεί καινούργια Σχολή εκτός του Κέντρου και βέβαια και άλλες Α.Σ.Κ.Τ. σε διάφορα μέρη της χώρας. Το πώς θα χτιστεί, ποιά θα είναι η μορφή του κτιρίου, ο αριθμός και το μέγεθος των αιθουσών εργαστηρίων και διδασκαλίας θεωρητικών μαθημάτων, μεγάλης αίθουσας πολλαπλής χρήσης, εορτών, διαλέξεων, κινηματογράφου, θεάτρου κλπ, βιβλιοθήκης - αναγνωστηρίου, εκθέσεων, γραφείων Διοίκησης, εργαστηρίων καθηγητών, εργαστηρίων μεταπτυχιακών σπουδαστών κλπ, θα προκύψει από τη διαμόρφωση και αποδοχή ενός προγράμματος Σπουδών, από το οποίο θα προκύψει και ο αριθμός των διδασκόντων. Επίσης στη δημιουργία κάποιου κτιριακού προγράμματος πρέπει να συνεκτιμηθεί η προσδοκώμενη ικανότητα (capacité) εκπαίδευσης ενός ορισμένου αριθμού σπουδαστών και να συυπολογισθεί και κάποια μελλοντική ανάπτυξη, ώστε οι κτιριακές εγκαταστάσεις να μην γίνουν άχρηστες και ξεπερασμένες μέσα σε μιά 20ετία.

Το ότι τα εργαστήρια ζωγραφικής χρειάζονται φωτισμό από το Βορρά, της γλυπτικής και από πάνω, όλα αυτά είναι γνωστά και πρέπει να περιληφθούν στο κτιριολογικό πρόγραμμα.

Οι τύπος κτιρίου που θα προκύψει μ' αυτό τον τρόπο θα πρέπει να εξυπηρετήσει και τις Σχολές που ενδεχόμενα θα γίνουν και σ' άλλα μέρη

της Ελλάδας. Είναι δυνατό και προτείνεται να υπάρχουν παραρτήματα της Σχολής (κάθε Σχολής Καλών Τεχνών) που να μπορεί να λειτουργήσουν σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, π.χ. για μάρμαρο, για κεραμική, για ξυλοτεχνία, για ψηφιδωτό κ.ά. Αυτό μπορεί να γίνει και αν υπάρξει ένας τύπος Σχολής αποκεντρωτικής λειτουργίας, δηλ. ένα κέντρο σε μιά πόλη και εργαστήρια που λειτουργούν σε διάφορες σχετικά κοντινές περιοχές, πόλεις.

Γ. Υλικοτεχνική υποδομή

Η απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή θα βγει -τι ακριβώς χρειάζεται- για να λειτουργήσει σωστά κάθε εργαστήριο, μέσα από το γενικό διαρθρωτικό και οργανωτικό σχήμα της Α.Σ.Κ.Τ. και μετά από συνεντίμηση όλων των "συνιστωσών": στόχος, διδάσκοντες, διδασκόμενοι, Διοικητικό προσωπικό, αριθμός σπουδαστών, διάρκεια σπουδών, διάταξη σπουδών σε βασικό και μεταπτυχιακό κύκλο, πρόγραμμα σπουδών κ.α., όχι μόνο για τα εργαστήρια αλλά και για τα θεωρητικά μαθήματα.

Προηγείται η προκήρυξις των θέσεων καθηγητών και επιστημονικού -καλλιτεχνικού προσωπικού, ώστε να γίνουν ομάδες, που θα φροντίσουν για τον εξοπλισμό και την υλικοτεχνική οργάνωση των χώρων εργασίας -μαθήματος.

Εννοείται ότι είναι απαραίτητη η διάθεση οικονομικών πόρων.

δ. Αριθμός Σχολών-Προσανατολισμός

Είναι φανερό ότι η μία και μόνη Α.Σ.Κ.Τ. δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες εκπαίδευσης των καλλιτεχνών της χώρας, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλος αριθμός αδίδαντων ζωγράφων και γλυπτών.

Ο αριθμός των 800 υποψηφίων για την Α.Σ.Κ.Τ. κάθε χρόνο και άλλων τόσων περίπου που φεύγουν σε άλλες χώρες (δεν ξέρουμε τον ακριβή αριθμό), πρέπει να μας προβληματίσει και να ληφθεί σοβαρά υπόψη στη βάση οποιουδήποτε σχεδιασμού σχετικού με την καλλιτεχνική Παιδεία.

Η ανάγκη δημιουργίας - ίδρυσης και άλλων Σχολών Κ. Τεχνών ίσως τριών, τεσσάρων ή πέντε είναι πιεστική και επείγουσα.

Η ομάδα πιστεύει ότι δεν πρέπει κάθε μιά να έχει δικό της ιδιαίτερο προσανατολισμό, αλλά αυτός να είναι ενιαίος και το πρόγραμμα σπουδών το ίδιο.

Ι. Τόποι - πόλεις

Το που θα ιδρυθούν Α.Σ.Κ.Τ., θα πρέπει να βγει σαν αποτέλεσμα μιάς μελέτης-έρευνας πληθυσμιακής και χωροταξικής.

Πρόχειρα, θα μπορούσε να προταθούν Α.Σ.Κ.Τ. στη Θεσσαλονίκη, στην Κρήτη, στο Αιγαίο, στο Ιόνιο, στην Ήπειρο, με παράλληλη αξιοποίηση των καλλιτεχνικών σταθμών Ύδρας, Δελφών, Σχολής Τήνου, Ρόδου και Μυτιλήνης.

ΙΙ. Οργάνωση. Πλήρης Σχολή ή σε διασπορά.

Αυτό είναι μιά άλλη δυνατότητα, δηλ. το να έχουμε πλήρεις Σχολές ή και άλλες που μπορεί ορισμένα εργαστήρια να βρίσκονται σε κάποια απόσταση, π.χ. ζωγραφική στην Κέρκυρα, Μεταλλοτεχνία στα Γιάννενα κλπ.

Μιά και η διαμονή των σπουδαστών θα είναι περιοδική, να συνδυαστεί με την αξιοποίηση τους στα πολιτιστικά προγράμματα της τοπικής Αυτοδιοίκησης καθώς και σε πρακτική άσκηση στην Παιδαγωγική Σχολή.

4. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Μέχρι να υλοποιηθούν τα σχέδια και οι προτάσεις του Ε.Ε.Τ.Ε. και να δημιουργηθούν οι κατάλληλες κτιριακές εγκαταστάσεις, θα μεσολαβήσει ένα μεταβατικό στάδιο.

Στη διάρκειά του μπορεί να γίνει η εκλογή του διδακτικού προσωπικού να αρχίσει η οργάνωση και ακόμη λειτουργία σε κτίρια που μπορεί να ανήκουν σε δήμους ή σε προσωρινά ενοικιαζόμενα.

Η υπάρχουσα Α.Σ.Κ. Τεχνών στην Αθήνα πρέπει να προσαρμοστεί στο νέο μοντέλο, έστω και σταδιακά.

5. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

α. Άμεση σχέση με το αντικείμενο.

Τέτοια είναι η σχέση στις Σχολή Αρχιτεκτόνων, Ναυπηγών και Πολιτικών Μηχανικών.

β. Έμμεση σχέση.

Με τη Φιλοσοφία - Ψυχολογία κ.ά.

γ. Διδασκόμενα μαθήματα.

Τα μαθήματα πρέπει κατά περίπτωση να διδάσκονται με τρόπο εργαστηριακό ή θεωρητικό ή και τα δύο και να είναι άλλα υποχρεωτικά (κορμού) και άλλα προαιρετικά (επιλογής). Αλλά και σε κάθε Ανώτατη Σχολή με οποιαδήποτε κατεύθυνση, τεχνική ή θεωρητική, θα πρέπει να υπάρχει μάθημα Τέχνης, με τον ίδιο τρόπο που υπάρχει το μάθημα της Γυμναστικής.

6. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Η καλλιτεχνική έρευνα είναι κάτι που μπορεί να γίνει με πολύ λιγότερα μέσα και πολύ μικρότερες δαπάνες από αυτές που χρειάζονται για την επιστημονική έρευνα.

Θα χρειαστεί να ιδρυθεί ένα κέντρο ερευνητικό, είτε ανεξάρτητο είτε σε σχέση με την Α.Σ.Κ.Τεχνών. Η έρευνα μπορεί να είναι έρευνα σχετική με δημιουργία νέων μορφών, νέων εφαρμογών, νέων τεχνικών.

Ακόμη, μπορεί να γίνει σε συνδυασμό με επιστήμες, όπως η Φυσική, η Ψυχολογία, η σύγχρονη τεχνολογία, computers κλπ.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Μόνο αν γίνουν αυτά, θα δοθεί σωστή καλλιτεχνική παιδεία, ποσοτικά και ποιοτικά, θα βελτιωθούν οι συνθήκες και οι όροι για την ανάπτυξη της Τέχνης και μαζί με την σωστή κατάρτιση του καλλιτέχνη, θα ανεβεί το επίπεδο των εικαστικών Τεχνών στον τόπο μας, που από πολύ παλιά υπήρξαν και άνθισαν σε διάφορες εποχές.

N95
5/5